

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 65 (1703)

1958 m. rugplūčio mėn. 16 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

MŪSŲ BUTAS

Neseniai teko uželti pas draugą į svečius. Tiesą pasakius, seniai ir bebuvau aš pas jį, todėl smalsiai dairiausi aplink, apžiūrėdamas kukliai, bet skoningai apstatytus kambarius. Viskas čia buvo savo vietoje: ir ant sienos kabantieji paveikslukai, ir tvarkingai lentynose sudėliotos knygos, ir kruopščia moteriška ranka sluvinėti takeliai, pagalvėlės.

— Gyvename neblogai, — šypsodamasis pripažino draugas. — Dirbame abu su žmona, o sūnus į vaikų darželį eina. Atlyginimo užtenka. Kaip matai, susitaupę štokį tokį ir baldą nusiperkame. O dabar jau apie televizorių galvojame.

Kiek daug dabar pas mus tokių šeimų, kurios tarybinės santvarkos metais, kylant darbo žmonių pragyvenimo lygiui, jautiai įsirengė savo butus, įsigijo gerus baldus, radijo aparatus, motociklus. Tokie žmonės visuomet gerbia ir saugo komunalinius butus, patys laiku atlieka smulkų remontą, laiku sumoka nuomos mokesį. Būtų labai gerai, jeigu visi besinaudojantieji komunaliniu gyvenamuoju plotu, reikiamai jį prižiūrėtų. Tačiau ir mūsų mieste dar nemažai patalpo šeimų, kurios nesaugo savo buto, per paįygnit trumpą laiką suniokoja jį ir tuomet šaukia:

— Remontuokite! Mes negalime tokioje aplinkoje gyventi.

Bet ir po remonto padėtis nė kiek nepasikeičia. Štai Vidurinėje gatvėje Nr. 1 gyvena pil. Mulas Petras. 1955 metais jo bute buvo atliktas kapitalinis remontas. Praėjo trys metai, o aplinkuišiam šiame bute alrodys, kad mažų mažiausia remontininkai čia buvo prieš 20 metų: tinkas išdaužytas, durų rankenos nulaužytos, langai suskaldyti. Arba štai Respublikos gatvėje yra namas Nr. 13. Prieš dvejus metus ir jis buvo pagrindinai atremontuotas. O šiandien? Tiesa, yra šiame name gyventojų, kurie saugo gyvenamąjį fondą, bet to jokiu būdu negalima pasakyti apie pil. Demidenką Pauliną ir Bludovą Zinaidą, kurios iki šio laiko atremontuotą butą sugebėjo paversti laužu.

Dar blogesnė padėtis yra palaikant komunaliniuose namuose švarą. Atrūdytų, kad lokio klausimo iš viso negali būti. Juk kiekvienas žmogus slengiasi savo aplinką sutvarkyti, visur palaikyti švarą. Tačiau priešingai elgiasi visi gyventojai, užimantieji Respublikos gatvės namą Nr. 2. Nors šis namas stovi pačiame miesto centre, bet nelvarka ir nešvara apgožusi ir jo aplinką, ir jo butus.

Daug vargo namų valdybos kartais turi su tokiais gyventojais, kurie sistemingai vėluoja su nuomos mokesčio mokėjimu, kaip taisyklė, mėgla gauti kelis paraginimus, o kartais net ir pagrasinimus teismu. Atrodo, įrodinėti nebereikėtų, kad už komunalinį gyvenamąjį plotą reikalinga visuomet laiku mokėti, bet matyt, tokiems gyventojams, kaip Zenkovui Vasilijui (Respublikos g. 15), Kanopai Petrui (Respublikos g. 11), Gudoniui Antanui (Respublikos g. 46) ir dar kai kuriems kitiems tai verla priminti.

Saugoti ir gerbti komunalinį gyvenamąjį plotą — visų pareiga. Tarybinis žmogus, atliekantis didelį ir naudingą darbą stiprinant savo socialistinę tėvynę, privalo gyventi tvarkingame, švariam bute. O tai padaryti turi ne kas kitas, kaip tik jis pats.

SAULĖS ĮTAISAI VISASĄJUNGINĖJE ŽEMĖS ŪKIO PARODOJE

Parodos lauko stovykloje demonstruojami neįprasti įrenginiai — automatiškai veikiantys saulės įtaisai vandeniu kaitinti. Štai vadinamasis „SVU-20“. Jis per dieną įkaitina apie du tūkstančius litrų vandens iki 60 laipsnių temperatūros. Jo konstrukcijos pagrindas — įstiklinta dėžė, kuri yra savotiška saulės

išspinduliuojamos šilumos gaudyklė. Įtaisą galima naudoti stacionarinėms pirtims, skalbykloms, dušo patalpoms. Kitas įtaisas — „PSV-15“ mažiau našus, užtat jis kaitina mažiau vandens. Jį lengvai galima išmontuoti, įrengti bet kurioje vietoje. Individualiam naudojimui rekomenduojamas nedidelis

Naujais vertingais ekspozitais

papildytas Rokiškio kraštotyros muziejaus socialistinės statybos skyrius. Tai pagrindinė komunistinė literatūra, kurią Rokiškio apskrities darbininkų ir valstiečių tarpe platino komjaunimo broliai Antanas Kirsutis, Valiūniškių komjaunimo leidinių tarpe pažymėtini Vinco Kapsuko-Mickevičiaus darbai, o taip pat eilė LKP Centro Komiteto leidinių. Be to, muziejaus darbuotojai gavo keletą Kirsutų laišku, rašytų iš Šiaulių ir Kauno kalėjimų, jų rankomis pieštų piešinių ir kt.

K. MAKUŠKA
muziejaus moksl.
bendradarbis

TAI BUVO PRIEŠ 40 METŲ

1918 m. pavasarį — vasarą sukuriama pirmosios pagrindinės komunistinės organizacijos Lietuvoje. Vilniuje pirmoji komunistinė kuopelė susikūrė dar 1918 m. balandžio mėnesį. Tuo pat metu čia, Spalio revoliucijos įtakoje, vyko revoliucinių elementų išsiskyrimas iš vietinių socialdemokratų organizacijų tarpo. Joniškėlio rajone pirmąsias komunistines kuopelės rugplūčio mėnesį sukūrė iš Tarybų grįžęs bolševikų parti-

jos narys Karolis Požela drauge su vietos mokytoju Ignu Gaška, darbininku Pranu Strepetka ir kt. Obelių rajone pirmąją komunistinę kuopelę suorganizavo apie rugsėjo mėnesį mokytojas Edvardas Tičkus (1905 metų revoliucijos dalyvis), Jonas Macijauskas (grįžęs iš Tarybų Rusijos bolševikų partijos narys), revoliucingai nusilekęs darbininkas Juozas Pagaris ir kt. Aktyvų vaidmenį Rokiškio apskrities partinės organizacijos darbe suvaidino LKP CK instruktorius Vladas Baškys (buržuazinių nacionalistų nužu-

DUJOTIEKIS Dašava—Minskas— Vilnius—Ryga

Lietuva neturi nuosavų akmens anglies išteklių. Ją daugiausia tenka atsivežti iš Ukrainos. Išlaisvinti geležinkelio transportą nuo tolimų anglių pervežimų, sumažinti pramonės išlaidas kuru, pagerinti gyventojų builį padės paruoštas planas mūsų respublikai dujotiekiuoti. Dujotiekio Dašava—Minskas—Vilnius—Ryga nutiesimas leis visiškai išstumti akmens anglį iš Lie-

vandens kaitintuvas, kurio našumas — 140 litrų karšto vandens per parą. Jis patogus ir paprastas naudoti, kainuoja apie 350 rublių.

VŽŪP mechanizacijos skyrius gauna daugybę laišku, kuriuose prašoma išsiųsti jų brėžinius. Jau patenkinta pusantro tūkstančio tokių paraiškų. (TASS-ELTA).

tuvos kuro balanso. Dujotiekio tiesimo iš Dašavos darbai šiuo metu vyksta Baltarusijos teritorijoje.

Stekiant aprūpinti respubliką šiuo pigiu kuru, 1965 metais pritreiks 1,7 milijardo kubinių

metrų dujų. Naujasis dujotiekis palengvins respublikos reikmes. Dujos bus panaudotos kaip kuras šiluminėse elektrinėse, pramonės įmonėse. Kaip ekonomiškai tikslinga naudoti dujas, galima pademonstruoti šitokiu pavyzdžiu.

Praėjusiais metais respublikos rajoninės elektrinės sunaudojo apie 100 tūkstančių tonų anglies, skaičiuojant sąlyginio kuro. 94 procentai šios anglies buvo atvežta iš Doneco basetino. Kiekviena sąlyginio kuro tona vidutiniškai kainavo 195,7 rublio. Dujos gi, pervedus į toną sąlyginio kuro, kainuotų tik 146 rublius, tai yra pigesnės už trupines ir gabalines durpes. 1965 metais visos Lietuvos šiluminės elektrinės pareikalautų apie 600 milijonų kubinių metrų dujų. Iš to seka,

„Didžiojo Spalio socialistinės revoliucijos pergalė“

Išėjo iš spaudos Marksizmo-leninizmo instituto prie TSKP Centro Komiteto paruošta ir Valstybinės politinės literatūros leidyklos išleista knyga „Didžiojo Spalio socialistinės revoliucijos pergalė“. Į rinkinį įėjo revoliucijos dalyvių — partinių darbuotojų, karinių-revoliucinių komitetų narių, darbininkų, kareivių prisiminimai.

dytas 1919 m. pavasarį). Panašiu būdu komunistinės organizacijos buvo sukurtos Panevėžyje, Šiauliuose, Suvalkijoje.

1918 m. rugplūčio 14 d. kaizerinės kariuomenės okupuotame Vilniuje buvo nelegaliai sušauktas revoliucinių socialdemokratų pasitarimas, kuris, P. Eidukevičiaus pasiūlymu, nutarė sukurti Lietuvos ir Baltarusijos Komunistų partiją. Pasitarime buvo sudaryta Partijos Taryba, vėliau pasivadinti Leikinuojų Centro Biuru, kuri pastėmė iki suvažiavimo sušaukimo vyriausią vadovavimą kuriamai partijai. Leikinuojų partijos centrai iškilo uždavinys sujungti visoje Lietuvoje besikuriančias partines organizacijas į vieningą demokratinio centralizmo pagrindais besitvarkančią Lietuvos Komunistų partiją.

kad vien lik elektrinės šio pigaus kuro dėka kasmet sutaupys daug milijonų rublių. Milijonus rublių sutaupys Akmenės cemento gamykla ir kitos stambios įmonės.

Didžiulę naudą duos gyventojams butų dujotiekio nutiesimas. Tai leis ne tik kiekvienai šeimai sutaupyti daug savo biudžeto lėšų, bet ir palengvins namų šiluminės darbą, pagerins buto sanitarines sąlygas.

Ateityje numatoma įrengti dujotiekio atšakas į Kauną, Šiaulius, Akmenę, Klaipėdą bei kitas respublikos vietas. Tranzitinis dujotiekis bus nutiesiamas per Lietuvos teritoriją jau 1960 metais. Eilė pramonės įmonių ir miestų komunalinių ūkių pradės naudoti dujinį kurą, kuris palaipsniui išstums anglį. (ELTA).

„Šitaip ėjo komjaunuoliai i pilietinius karus“ ...

Sunkiais pilietinio karo metais Komunistų partija pažaukė mūsų liaudį i šventą kovą prieš baltagvardiečius ir užsienio interventus. Tokiose sąlygose augo ir grūdinosi komjaunimas, paskyręs visą savo darbą socialistinės Tėvynės gynimo uždaviniams. VIII partijos suvažiavimas (1919 m. kovo mėn.) priėmė specialią rezoliuciją „Apie darbą jaunimo tarpe“, kurioje sakoma: „Komunistų partijos darbas valstiečių ir darbininkų jaunimo tarpe šiuo metu įgyja milžinišką reikšmę. Partija privalo turėti gerai paruoštus rezervus, iš kurių ji galėtų gauti naujus, prisisėmusius revoliucinio entuziazmo, sąžiningus ir sąmoningus darbininkus“. Šią partijos uždavinį komjaunimas garbingai įvykdė.

1919 m. pavasarį, kada caro admiralas Kolčakas, palaikomas užsienio interventų, užėmė Sibirą, artėjo prie Volgos ir grasino užgrobsi Maskvą, RKJS CK paskelbė pirmą visoje Rusijoje mobilizaciją i Rytų frontą. Jaunimas karštai atsiliepė i savo CK šaukimą. Iš Maskvos i frontą išėjo kiekvienas ketvirtas komjaunuolis. Petrogrado komjaunimas i Raudonosios Armijos gretas pasiuntė 800 žmonių—20 procentų miesto organizacijos. Tolimame Totmo miestelyje, prie Valogdos, susirinkime pasisakė komjaunuolis Fiodoras Kločichinas. Jis kalbėjo trumpai: „Kolčakas užgrobė Sibiro duoną, atėmė Uralo fabrikus. Partija šaukia mus i mūšį. Aš einu savanoriu. Kas sekantis? Vienas po kito ėjo komjaunuoliai i tribūną, ir tą pačią dieną jie išvažiavo i frontą.“

Pačiu didžiausiu mūsų Tėvynei pavojaus metu, kada Denikinas artinosi prie Tulos, Maskvoje susirinko II visos Rusijos komjaunimo suvažiavimas (1919 m. spalio), atstovavęs 96.000 sąjungos narių.

Ryšium su sunkia padėtimi Pietų fronte suvažiavimas pirma laiko užbaigė savo darbą ir paskelbė antrą visos Rusijos sąjungos narių mobilizaciją.

Milžinišku patriotiniu pakilimu komjaunimas sutiko suvažiavimo nutarimą apie mobilizaciją. Eilėje gubernijų visuotinė mobilizacija pasibaigė per kelias dienas. Vladimiro gubernijos komjaunimo organizacija, nežiūrint II suvažiavimo nutarimo mobilizuoti 30 procentų sąjunginių narių, visa išėjo i frontą prieš Denikiną.

Nemaža buvo atsitikimų, kada rajonų organizacijų visi nariai išėdavo i frontą. „Rajkomas uždarytas. Visi išėjo i frontą“—tai tomis dienomis kasdieniškas trumpas skelbimas ant rajkomo durų, įėjęs i istoriją kaip komjaunimo pasiaukojančio ištikimumo savo Tėvynei ir partijai liudininkas.

Pilietinio karo metais stojimas i komjaunimą reiškė savanorišką išvykimą i frontą. „Kartu su komjaunimo balieta, — rašė Nikolajus Ostrovskis, —mes gaudovome ginklus ir du šimtus šovinių“. Dešimtys tūkstančių komjaunuolių išėjo i frontą, kad išlaivintų gimtąją žemę.

Didvyriškai dirbo jaunimas ir užnugaryje, atstatydamas sugriautus fabrikus ir gamyklas, duodamas šaliai brangų kurą, dalyvaudamas kovoje už duoną.

Nuotraukoje: uraliečių kovinio dalinio pirmoji komjaunimo šimtinė prieš išsiunčiant i frontą. 1918 m. „Mrtis arba laisvė“—šis Vladimiro Iljičiaus Lenino šūkis buvo parašytas ant jaunimo kovinių dalinių vėliavų.

(Iš TSRS Centrinio valst. archyvo dokumentų)

TYLIAI šlama palaukėje beržai. Gaivus ryto vėjas, atklydęs iš už miško, pajudina medžių šakas ir vėl nuskrenda tolyn. Danguje nė vieno debesėlio. Gerokai nuo žemės pakilusi saulutė pranašauja puiką rugpiūčio mėnesio dieną. „Žalgirio“ kolūkio I brigados kolūkiečiai Vytautas Rimkus, Adomas Valtonis ir Kazys Vizbaras, atsivedę iš lauko arklus, kinko juos i kertamasias.

— Tu, stovėk ramiai, ko gi čia mulstaisi! — bara nedidelį eržiliuką saulės nugalintu vaidu kolūkiečiai. — Nė pakinkyti negalima.

— Puiki dienele šandien, Vytautai, a? — užsidedęs pyptukę, prašneko Adomas Valtonis. Kad taip per visą rugpiūtį būtų toks oras. O čia, žiūrėk, nukerli ketletą glėbių ir lyti pradeda...

— Na, vyrat, paskubėkime, saulė jau aukštai, o mes dar ne lauke, — ragino plovėjus Vytautas Rimkus.

— Malai, koks rūpestingas, nori premiją gauti, ką? — pamojuoja vadelėmis Valtonis. — O tikrai, gal ir mūsų brigada pirmoji šimet derlių nuims, reikia pasistengti nenusileisti ant-rajai, kuriai užtenka jau to, kad pernai laimėjo pirmąją vietą.

— O man atrodo, kad šimet mums laimė nusišypsos, — prabilo visą laiką tylėjęs Kazys Vizbaras. — Jau gi buvo valdybos posėdis, kuris priėmė naujas paskatintimo priemones derliui nuimti. Plovėjai, kurie pirmiausia nukirs visus javus, bus premijuoti po 100 rub. Pernai taip ir

KALININO SRITIS. Atsakydamas i TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimą dėl vaikiškos avalynės ir drabužių gamybos ir asortimento išplėtimo, gaminių kokybės pagerinimo, Kimrsko fabriko „Raudonoji žvaigždė“ kolektyvas didina gamybos tempus. Šiais metais čia bus išleista 1.814.000 porų gražios ir patogios avalynės. Fabrikas aprūpintas pirmos klasės tėvynine technika.

Nuotraukoje: techninės kontrolės darbuotojas M.I. Kudriaševa priima baigtą produkciją.

N. Camovo nuotr.

O. Valečkaitė

Ligi sutemų...

VAIZDELIS

buvo su II-os brigados kirtėjais.

— Taip pat valdyba nutarė mokėti papildomą atlyginimą laukininkystės darbininkams nuimant derlių, — įsijungė i kalbą ir Vytautas Rimkus. — Už kiekvieną darbadienį dar pridės po 2 kg grūdų, o kuri brigada pirmoji nuims derlių — dar pridės po 0,5 kg. Dirbantiems prie kullimo darbų bus taip pat priskaičiuoti 3 proc. grūdų nuo prikulto kiekio.

— O dabar mūsų kolūkiečiai nebijos dirbti ir sekmadienį. Kiekvienas gaus dvigubus darbadienius ir dar po 10 rub., — išdėstė Vizbaras.

— Na, važiuojam!

Trukteli vadelės ir

kertamosios, išsiriklavusios viena paskut kitą, tarškėdamos pasuka link banguojančio rugių ploto. Iš toli geltonuoja jau nupiautų ir susstatytų javų gubos.

— Na gi, žiūrėkite, mes ir nepasivėlinom, — nusijuokia Valtonis, ranka rodydamas i atskubančių moteriškių būrį. — Kaip tik laiku atvažiuom.

Kertamosios pradėjo savo darbą, o rišėjos, neatsilikdamos viena nuo kitos, taip pat suskubo.

— Dirbam, kol saulutė nusileidžia, — šyptelėjo guvi, marga skarele ryšinti moteriškė.

— Reikia jau statyti, einam! — sukomandavo jina, ir visas būrys r-

šėjų ėmė vėl kartu rink-

ti pėdus ir statyti juos i gubas.

— Matote, vikrtos, a ne? — nusišypsavo čia pat ant širmo arkluk pasirodęs I brigado brigadininkas Petra Tuita. — Greit riša pėdus Jakubonenė, Pipi ktenė, Tūskienė ir kito moteriškės.

— Pradėjom kirsti kelvirtdienį, lietus sutrudė, pirmadienį vėl stojom i darbą, — pasakojo toliau brigadininkas. Debar nuplauta jau 27 ha. Tai — beveik pusė. Brigadoje yra 64 ha rugių. Sėklai palikome 8 ha. kulliamoji jau paruošė: kad ir šandien galim kullti.

Tarylum patvirlinkim mos brigadininko žodžius, dar greičiau suscherškė kertamosios, viliau ėmė suktils rišėjo. O aukštai pakilusi vurdienio saulutė bylojo, kad ligi sutemų galim dar labai gerai padirbti...

TEISINGAI PANAUDOTI LIUCERNOS PASĖLIUS

L. KADŽIULIS
Lietuvos Žemdirbystės mokalin.
tyrimo instituto vyr. mokalinis.
bendradarbis

Šių metų pavasarį, bevaikšiodami Dotnuvos rajono „Lenino žemė“ kolūkio laukais, matėme išsčius liucernos plotus, kuriuose keliolikos arų plotuose liucernos nebuvo. Kolūkio pirmininkas drg. Mykolaitis ir klausia:

— Kodėl gi šioje vietoje liucerna po žiemos taip išretėjusi? Pernai, rodos, visur gražiai augo.

Klausimas mums pasirodė keblukas. Liucerna išmirkti negalėjo: visur vienodai nuolikus laukais. Atidžiau apžiūrime ir piktžoles, augančias išnykusios liucernos vietoje. Nesimatė čia ir rūgščioje dirvoje dažniau sutinkamų piktžolių. Vadinas, liucerna negalėjo išnykti ir dėl dirvos rūgštumo.

— Ar nepasipiaudavote čia liucernos kiaušėms pašerti? — klausiamo pirmininką. — Ferma arti, o ir liucerna išgedusi kaip tik prie kelto.

Pirmininkas patvirtino šį įtarimą: liucerna, vos tikrai kiek paaugdavo, buvo nuplaunama. Kiaušlės jauną liucerną labai noriai ėdusios.

Tokių pavyzdžių, kad liucerna išnyko dėl dažno nuplovimo arba nuganyimo yra nemaža. Tai atsitinka todėl, kad liucerna maisto medžiagų atsargas, labai reikalingas jai peržiemoti, daugiausia kaupia tik po to, kai ji pradeda žydėti. O po nuplovimo — priešingai — maisto medžiagų atsargas naudoja naujiems ugiams leisti. Dėl to dažnai piaunama liucerna teišaugina trumpas ir silpnas šaknis, nepasiruošia žiemojimui ir dažnai išnyksta arba tiek apretėja, kad derlius būna labai menkas.

1947—1948 metais Dotnuvos bandymų stotyje liucerna buvo įvairiai naudojama. Vienuose laukeliuose 1947 metų vasarą plauta tris kartus: pirmuosius du kartu — žydėjimo pradžioje, o trečią kartą — liucernai paaugus iki 40—50 cm. Kituose laukeliuose liucerna nuplauta

keluris kartus, jai esant 30—40 cm aukščio, ir penktą kartą — 15 cm; taip piaunant liucerna nė karto nesužydėjo. Sekančiais (1948) metais liucerna vienuose — tiek pirmuose, tiek ir antruose laukeliuose plauta vienu metu iš viso du kartus. Pasirodo, kad pirmuosiuose laukeliuose per dvejus metus išhektaro šieno gauta dvigubai daugiau (117,5 centnerio) negu ten, kur buvo plauta 5 kartus.

Kai kas gali pagalvoti, kad dažniau piaunant iš hektaro gaunama daugiau maistingųjų medžiagų, nes jauna liucerna maistingesnė, ypač baltymų požiūriu. 1947—48 metų bandyme pašaro maistingumas nebuvo nustatinėjamas. Dėl to 1957 metais Dotnuvoje mes vėl pradėjome panašius bandymus. Jie dar nebaigti. Vienok jau patikėjo, kad tr maistingumo požiūriu liucerną geriau plauti rečiau, duodant jai sužydėti: nuplovus liucerną du kartus žydėjimo pradžioje ir trečią kartą paaugusią iki 30—40 cm, išhektaro gauta 9 procentais arba 105 kilogramais daugiau žaliojo proteino negu tuo atveju, kai liucerna buvo plauta keturis kartus, esant jai 30—50 cm aukščio.

Kas šiais metais lankėsi Dotnuvoje, Žemdirbystės instituto lauke matė, kad tuose laukeliuose, kur pernai plauta 4 kartus, liucerna beveik visai išnykusi, o ten, kur pernai plauta žydėjimo pradžioje, — gražiai žaliuoja, nors pasėto amžius — šešti naudojimo metai. Geriausiai gi atrodo tie laukeliai, kur pernai liucerna brandinta sėklai. Mat, liucerna, skirtingai negu dobilai, po sėklus nuėmimo būna labiausiai sutvirtėjusi ir gertausiai žiemoja.

Kas nori kiaušlėms šerti jauną liucerną, gali ją plauti tuose plotuose, kuriuos numatyta rudenį išartį. Bet kiaušlės gerai ėda ir žydinčią liucerną, jei žolė prieš šertant susmulkinama.

ANKSTI rylā j „Naujo gyvenimo“ kolūkio kontorā atējo antras laukininkysies brigados brigadininkas Vašlaka.

— Ar nebūtū galima j antrajā brigadā paslūsti traktorij? — kreipēst brigadininkas pas kolūkio agronomē Pavareškinaile.

— Palaukite savailēlē, užbaigsime žyvro vēžimā, tada paslūsimē, — atsakē agronomē.

— Ir vēl palaukite, o žolē nelaukia ir kasdien vis dauglāu želia pūdymuose, — piktai atsakē brigadininkas.

Dēl pūdymū paruošimo sējai reikalai kolūkyje ne visai geri. Šiemet numatoma pasētī 290 hektarū žiemkenčū. Tuo tarpu pūdymū kartojimas atlikas tik 180 ha plote.

Likusioje pūdymū dalyje yra pasētis įvairios vienmetės žolės. Jas galvojama auginti grūdams, ir tai užsilēs dar apie dvi-tris savaites laiko.

Labai tinkamas žiemkenčū priešsēlis yra pašarinis lubinas. Smēlėje žemėje po pašarinto lubino, nuplauto žallam pašarui arba silosui, žiemkenčū derliai prilygsia, o kartais ir prašoka derlius po juodojo pūdymo. Pašarintai lubinai kolūkyje užima nemažus plotus. Jū aukštils stekia net

Pūdymai laukia artojų

iki pusantro metro. Todėl būtina užimtuose pūdymuose auginamus mišinius, lubinus ar kitus augalus kuo skublausiai nuplauti ir susilosuoti, o dirvą nedelsiant suarti. Vėliau sukartojus, grūdai patenka į nesugulėjusią žemę, o tai labai sumažina derlių.

Po kelių dienų kolūkyje bus užbaigta rugiapūtė. Tai didelė visų artelės kolūkiečių sąžiningo darbo pergalė. Rugiapūtės darbuose gerai dirba kolūkiečiai Vaidlevas Kvedaras, Valentinas Vaštaka, Justinas Smalstys, Stasė Dudonytė, Vanda Džugelytė, Stasė Kvedaraitė ir daugelis kitų.

Anksčiau nukirsti rugiai jau baigia išdžiūti ir netrukus bus vežami į pastogę. Derliaus kūlimui gerai paruoštos dvi kulliamosios mašinos.

Šie faktai yra geri. Tačiau blogai yra tai, kad kolūkyje buvo išleistas iš akiračio sandėlių, kuriuose bus laikomi grūdai, klausimas. Esantis kolūkyje tipinis grūdų laikymo sandėlis dar neparuoštas grūdų laikymui. Kalte už tai

pirmoje eilėje tenka pašlam sandėlininkui Laurynui Martinėliui. Tiesa, pastarosiomis dienomis buvo susirūpinta sandėlio remontu, bet reikta, kad šis darbas vyktų kuo sparčiau.

Dalis dirvų, į kurias bus sėjami žiemkenčiai, yra slėsnos ir lygios. Esanti lietingam orui yra didelis pavojus žiemkenčiams išmirkti. To galima išvengti atliekant lysvinį arimą. Deja, šis geras būdas kasmet užmiršamas.

Pusė žiemkenčių kolūkyje numatoma pasėti šio mėnesio pabaigoje. Reikta, kad ir likusioji dalis būtų pasėta ne vėliau kaip rugsėjo 10 dieną. Tam tikslui būtina kuo skublausiai numinti pūdymuose pasėtas vienmetes žoles ir susilosuoti. Nors vieną ha pasėti vėliau — vadinasi iš anksto sumažinti derlių, o taip daryti negalima.

V. Dūdėnas

Danys KAIRYS

Medinių paukščių MEISTRAS

Daugelio Troškūnų tarybinio ūkio darbininkų namuose galima rasti savamokslinio menininko Jono Slučkos drožinių. Jeigu kam nors reikia ką padovanoti, tai beveik visuomet kreipiamasi pas Joną. Jo gabių rankų padaryti kūrinėliai tampa puikiais dovanomis.

Tarybinio ūkio Petkūnų skyriaus raštinėje ant stalo stovi trys vanagai, medžiotojas ir peleninė, papuošta pelėda. Pažvelgus į vanagus, atrodo, kad tai iškamšos. Tačiau visi jie padaryti iš paprasto medžio gabalo. Žiūri į juos ir negali atsigerėti: kiek kruopštumo ir sumanumo į šiuos darbus įdėjo kaimo menininkas.

„Joną Slučką radome namie. Išsikalbėjome. Slučkos tėvas buvo žinomas ano meto kaimo menininkas. Jo pagamintus medinius žaislus ir kitus darbus žinojo toli už gimtojo kaimo ribų. Tėvas išmokė drožinėti ir sūnus. Vyresnysis sūnus Jonas pradėjo drožinėti įvairius paukščiukus ir kitus žaislus būdamas cstuonerių metų. Nuo to laiko nemaža dirbinių paukščių „išskrido“ iš Slučkos namų.“

Štai ir dabar meistro kambaryje mes matome įdomių darbų. Šalia gandrų, išskėlė sparnus, tarytum džiaugiasi sulaukę gausios šeimynos; gandrų dūdyje tupi keturi gandrūkai. Meistriškai pa-

darytas ir kitas darbas — kregždė prie savo lizdo.

Jono Slučkos sūnus Vytautas taip pat jau drožinėja. Tiesa jam dar nelabai sekasi, bet, kaip sako liaudies išmintis, mokyti niekas negimė.

Nuotraukoje: J. Slučka.
V: Kavaliano tekstas ir nuotrauka (ELTOS koresp.)

EILĖRAŠCIAI

Kvepia vėjų laukai, švėsdami žalia šventę.
Vėsūma dvelkia pievos gaivia...
Neapsakomai noris jaunam man gyventi,
Kai apsvaigsta nuo vėjo galva.

Neapsakomai norisi kurt ir mylėti,
Su visais laimei ranką ištiest
Ir pajust, kad kiekvienas žmogus tai — poetas,
Kad darbe jis negaili širdies.

Kiek daug gyvenime aukštų viršūnių,
Į jas patekti visada sunku.
Nėra į jas jau pramintų takų.
Neaiškiai jos vaidenas lyg pro dūmus...

Gyvenimas — tai amžinas kopimas,
Nežinantis nei galo, nei pradžios,
Nuskaidrintas minutėmis džiaugsmų, kančios,
Ir vis didesnio aukštumų troškimo...

Ir liūdna man, ir graudžiai širdį sopa
Dėl to žmogaus niūraus abejingumo,
Kuris, ant prieškalnės menkos užkopęs,
Vaizduojasi pasiekęs jau viršūnę...

Pražydo liepos... Tikrą vasarą
Širdis nujaucia svaigdama...
Nuo ryto lig vėlyvo vakaro
Bitelių girdisi daina...

Bitelės pilkosios, skubėkit
Saldaus nektaro pasisemt.
Netruks greit liepos nužydėti,
Netruks padangė vėl aptemt...

Ir man su jum skubėt norėtus
Jaunystės vasaros dienoj
Įliet kažin ką neregėto,
Kažką nepaprasto dainon...

Ir kai ateis ruduo savaime,
Šerkšnu man sunkią galvą puoš,
Sapnuosiu aš jaunystės dainą,
Pražydę liepos tyliai oš...

Reikia ir mokinius paruošti nauji mokslų metais

Neužilgo prasidės nauji mokslų metais — atsakingiausias laikotarpis mokinių gyvenime. Ruošiant naujiems mokslų metais mokykla, turi ruošti jiems ir mokinius.

Kadangi atostogų metu mokiniai daugiausia laiko praleidžia tėvų globoje, tai tėvų pirmaeilė pareiga pasirūpinti, kad jų vaikai būtų tinkamai naujiems mokslų metais pasiruošę. Rimią dėmesį turi skirti tėvai į tai, kad vaikai atliktų jiems mokyklos skirtus darbus.

Mokinių — patalstūnų tėvai neturi pamiršti, kad vaikui reikės išlaikyti rudens egzaminus. Būtina kartoti praeitais mokslų metais silpniau įsisavintą medžiagą, tartis su mokytojais — dalykų dėstytojais. Dažnai mokiniai, beatostogaudami, užsimiršta apie gautą patalstą ir tik mokytojo pa-

kviešti atvyksta į konsultacijas.

Baigiantis atostogoms reikia mokiniams apsirūpinti reikalingais vadovėliais ir kitomis mokslų reikmėmis.

Labai būtų gerai, kad tėvai parūpintų mokiniams uniformas. Tiesa, dar šiais mokslų metais uniformos dėvėjimas mokiniams nebus privalomas, bet labai pageldinamas.

Mokykla ir mokytojai tikisi, kad ir tėvai pasistengs savo vaikus paruošti, juos nutekti našiam ir sėkmingam darbui naujaisiais mokslų metais. R. PILIPIENĖ mokytoja

Nuo rugsėjo 1 dienos

prasidės mokslo metai naujai atidarytoje Rokiškio septynmetėje muzikos mokykloje. Į akordeono, pianino, smuiko klases priimami vaikai nuo 7 iki 14 metų amžiaus. Pareikšimai dar priimami rajono kultūros skyriuje.

Grožinės literatūros ir kritikos kūriniai

Valstybinė grožinė literatūros leidykla išleido A. Venclovos knygą „Laikas ir rašytojai“. Tai įvairiais laikais rašytų 50 straipsnių rinkinys apie literatūrą, knygas ir rašytojus. Juose rašytojas nagrinėja įvairius lietuvių literatūros klausimus, rašo apie Donelaitį, Žemaitę, Montvilą, P. Cvirką, Vienuolį, Tilvytį, apie įžymius lietuvių literatūros kūrinius ir kt. Atskiras skyrius „Meistrai, mokytojai, bičiuliai“ — skirtas broliškų tarybinų tautų bei užsienio įžymių rašytojų kūrybai. Paskutiniame skyriuje išspausdinti straipsniai, dažniausiai prisiminimų pobūdžio, apie susitikimus su rašytojais.

Knygoje yra 768 psl. Jos kaina — 16, 70 rb.

Leidykla išleido eilę naujų grožinės literatūros ir kritikos knygų. Tai Alf. Maldonio pirmas eilėraščių rinkinys

„Vidurvasaris“ (103 psl.; 1, 75 rb.) ir K. Ktelos apsakymų knyga „Slogi naktis“. Knygynuose pasirodė pirmasis „Sutartinių“ tomas, 490 psl. storumo knygoje (kaina — 21, 70 rb.) sudėtos daugiabalsės lietuvių liaudies dainos (su gaidomis).

Išleista naujų knygų, išverstų iš kitų kalbų: anglų literatūros klasiko Č. Dikenso romanas „Dombis ir sūnus“ (du tomai), rusų revoliucinio demokrato A. Gerceno „Praeitis ir godos“ (1 t.), švedų rašytojos S. Lagerlef „Sakmė apie Gestą Berlingą“, M. Šolochovo „Dono apsakymas“ ir kt.

Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla išleido „Jaunimo saviveiklos scenos“ dvidešimt pirmą knygą ir V. Svetulaitis „Arturas Regratis“ (Gyvenimo ir kūrybos apžvalga).

A. M.

STUDENTAS KAIME

Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto ekonomikos fakulteto studentė Ona Gražytė, atostogaudama gimtajame „Duokiškio“ kolūkyje, aktyviai dalyvauja gamyboje, padeda klubni-skaityklai saviveiklos darbe. Jai režisuojant kolūkiečiai pastatė dramą „Natajos Zotovos moralė“, su kuria pasirodė vietoje, o taip pat „Vyturio kolūkyje“.

A. Maželis

Mūsų MEDŽIAGOS pėdsakais

„Ką rodo Kelrodis“

Tokio pavadinimo žurnale, išpusioje šių metų „Po spalio vėliava“ Nr. 52 (1690), buvo kritikuojama Rokiškio kelių eksploatacijos rajono stienlaikraščio „Kelrodis“ redakcijai už nereguliarių stienlaikraščio leidimą.

Kelių eksploatacijos rajono profsąjungos vietos komiteto pirminin-

kas drg. Tarvidavičius pranešė, kad šis klausimas apsvarstytas visuotiniame profsąjungos narių susirinkime. Duoti konkretūs nurodymai stienlaikraščio „Kelrodis“ redakcijai ištaisyti padėti.

Šiuo metu stienlaikraštis leidžiamas reguliariai.

JAKUTSKAS. TSRS Mokslų akademijos V. A. Obručevio išlaidų instituto Šiaurės-Rytų skyriaus eilės metų bėgyje tiria amžinai išalusių gruntu plitimą bei slūgsojimo sąlygas Jakutijos ATSR teritorijoje, jų fizines — mechanines savybes siekiant išspręsti klausimus, susijusius su pramoninių įrenginių projektavimo bei statybos ypatingumais Tolimosios Šiaurės sąlygomis. Be to, tiriamos hidrogeologinės sąlygos siekiant Jakutijoje atrasti vandens tiekimo šaltinius. Eilėje respublikos rajonų dėl storai išalusių grunto sluoksnio labai sunku gauti požeminį vandenį.

Nuotraukoje: jaunesnis skyriaus mokslinis bendradarbis A. G. Brodskaja ir inžinierius G. O. Lukinas nagrinėja ledo pavyzdį, gautą iš didelės gilumos. Ledas tiriamas su specialios aparatūros pagalba požeminėje laboratorijoje, kur temperatūra žemiau nulio.

M. REDKINO nuotr.

PO SPALIO VĒLIAVA

4 psl. 1958 m. rugpjūčio 16 d.

Šiame puslapyje:

Paviljone „Mokslas“

GYVŪNŲ PASAULYJE

Fotokonkurso rezultatai

Agresoriai nerimsta

J. PIPINYS

Biologijos mokslų kandidatas

LAIŠKAI IS VISASAJUNGINIŲ ŽEMĖS ŪKIO IR PRAMONĖS PARODŲ

— Pasakykite, kur čia yra tarybiniai Žemės palydovai, kur paviljonas „Mokslas“?.. Kada beužėitum į Visasajungines žemės ūkio ir pramonės parodas, visuomet išgirsti šiuos klausimus.

...Pro svetingai atvertas duris, kartu su žmonių sriautu, įžengi į šio paviljono prleangi ir staiga sustoji. Iš tamslai mėlyno žvaigždėto dangaus skliauto tiesiai į tave veržiasi sidabru žvilgantis dirbtinis Žemės palydovas. Tai pirmojo tarybinio Žemės palydovo dublikatas. Juk jis tiek kartų matytas nuotraukose, piešiniuose. Tačiau šiame paviljone, melsval švytinčio dangaus fone jis atrodo visai kitoks — tartum ne mūsų planetos kūdikis, atskriejantis iš nežinomų kosmoso erdvių. Šio palydovo dvynu-

„ŠLOVĖ MŪSŲ MOKSLININKAMS!“

kas jau pralaužė Žemės atmosferos kevalą ateities kosminėms kelionėms. Tai pirmasis didingas tarybinių mokslininkų žingsnis tarpplanetinė erdvel užkariuoti. Tačiau koks ilgas buvo kelias iki jo.

Štai po stiklu dar K. Ciolkovskio sukonstruotas reaktyvinės tarpplanetinės raketos maketas, greta jo — pustrčio metro ilgio pirmoji tarybinė raketa, paleista į 4,5 km aukštį 1933 metais. Stetyno šviesoje žvilga maketas pirmojo pasaulyje tarybinio raketoplano, kuris pakilo į erdvę 1940 metais. O praėjus kurtam laikui, jau į 200 kilometrų aukštį buvo paleistos raketos su specialia aparatura biologiniam gyvulių tyrimui. Ant sie-

nos — pirmųjų tokių „lakūnų“ nuotraukos. Iš rėmėlių žvelgia šuniukai, kurie ne kartą patuvojo ionosferoje ir hermetiškoje kabinose, parašutais sėkmingai nusileisdavo ant žemės.

Tačiau paviljono lankytojų žvilgsnį žymiai mieliau traukia kita nuotrauka, iš kurios žiūri visiems pažįstamas pirmasis kosminis „lakūnas“ — Laika, keltašvės aplink Žemę 1700 kilometrų aukštyje.

Pasukame į salės centrą — prie trečiojo tarybinio Žemės palydovo dublikato. Tačiau aplink šį pusketvirto metro ilgio ir 1327 kg svorio milžiną sustūbė tiek žmonių, kad prie jo prasibrauti nėra taip lengva. Kiekvienam juk

jomu iš arti pamatyti tikslią kopiją tos spindinčios žvaigždutės, kurią jis kartais mato su temų metu judant dangaus sklaitu...

Išėdami iš paviljono būtina pasklaidykite atsiliepiamą knygą. Tarp įvairiomis kalbomis įrašytų susižavėjimo kupinų eilučių jūsų dėmesį patrauks paprasto eilinio tarybinio žmogaus — Orenburgo miesto agronomo A. Fadjejevo įrašas: „Viskas, ką čia matau — nuostabu. Viskas čia kalba apie mūsų liaudies, mūsų puiklųjų mokslininkų genijų. Šlovė jiems!“

Nuotraukoje: paviljone „Mokslas“. Lankytojai prie trečiojo tarybinio Žemės palydovo dublikato.

Tekstas ir nuotr. Z. Serapino (ELTA).

APIE PASLAPTINGĄ MIKROBŲ PASAULĮ

Gyvūnų ir augalų pasaulis pasižymi dideliu įvairumu. Gamtoje prisiskaitoma apie 300 tūkstančių augalų ir apie 1,5 milijono gyvūnų rūšių. Jų tarpe egzistuoja paprasta akimi nematomų gyvūnų būtybių — mikrobus pasaulis. Mikrobus — tai smulkiausi augalinės ir gyvulinės kilmės organizmai: bakterijos, žemesnieji grybai, mikroskopiniai dumbliai, pirmuonys ir virusai. Gamtoje jie yra taip paplitę, kad mes nerastume tokio kampeilio, kur jų nebūtų. Oras, žemės gelmės, vandenyrai, jūros, upės, ežerai ir visa negyvoji gamta knibždėte knibžda mikrobus. Jie yra skirtingo dydžio ir įvairios kūno formos: vieni stekia 40—50 mikronų (mikronas — tūkstantoji milimetro dalis), o kiti, kaip bakterijos, labai maži — 0,3—5 mikronų dydžio. Pavyzdžiui, viename vandens laše būna apie 40 milijonų bakterijų.

Kaip atsirado „Kristaus kraujas“

Mikrobus daugina labai įvairiose, kartais mums neįprastose aplinkos sąlygose ir pasižymi skirtinga kūno spalva. Dėl šių savybių kai kurie mikrobus yra įdomiausių gamtos reiškinių — žalio ir kruvino sniego, raudonų dėmių duonoje ir kituose maisto produktuose, kaltininkai. Jeigu duonoje atsiranda baltų, žalių pelėsių, tai kiekvienam suprantama. Tačiau duonoje atsiradus kruvinoms dėmėms — raudonų bakterijų telkiniams — tikiybinių fanatikų ir bažnyčios tarnų vaizduotė nežinodavo ribų. Tokia duona jų akyse tapdavo „kraujuojančia duona“, o joje besidauginančių mikrobus telkiniai — „Kristaus kraujas“. Ypač dažnai raudonos bakterijos nu-dažydavo bažnyčių ir koplytėlių ostijas, nes čia visuomet būna pakankamai drėgna susidaryti bakterijoms.

„Kruvinių“ dėmių atsiradimas duonoje ir ostijoje viduramžiais buvo aiškinamas kaip „dievo rūstybės ženklas“, reikalaujantis krauju išpirkti kažkokias „baistias nuodėmes“. Dėl šių priežasčių viduramžiais Frankfurte, Niurnberge ir kituose miestuose bažnyčios inkvi-

zitoriai nužudė daugiau kaip 10.000 niekuo nekaltų žmonių.

Mikrobus ir dvasininkų apgaulė

Dauguma mikrobus yra naudingi žmogui ir atlieka labai svarbų darbą gamtoje ir žmogaus gyvenime. Tačiau be naudingųjų, gamtoje egzistuoja didelis skaičius ligas sukeltančių mikrobus. Ypatinai pavojingi užkrečiamųjų ligų mikrobus, kurių sukeltamos ligos dar netolimoje praityje sunaikindavo išstisus miestus ir valstybes.

Maro epidemijos — tai juodžiausi puslapių žmonijos istorijoje. IV amž. jos nunešė į kapus pusę Romos imperijos, XIV amž. Kinijoje maras sunaikino 35 milijonus žmonių. XV amž. Europoje nuo maro epidemijos mirė daugiau kaip 25 milijonai žmonių. XIX amž. nuo choleros epidemijų žūdavo dešimtys tūkstančių žmonių.

(B. d.)

IŠ VISUR

★ Šiais metais visi Voronežo srities kolūkiai ir tarybiniai ūkiai pagrindines grūdines kultūras pradeda sėti vien tik rajonuo-tomis sėklomis. Tai įgalins papildomai gauti po 3—5 centnerius grūdų iš kiekvieno hektaro.

★ Čistopolio laikrodžių gamybos (prienos ATSR) pradėjo masiškai gaminti rankinius laikrodžius „Volna“ su 22 akmenėliais. Laikrodis turi gražų, vandenį ir dulkes nepralaidžiantį korpusą.

★ Vyriausioji hidrometeorologijos tarnybos valdyba prie TSRS Ministrų Tarybos Visasajunginėje žemės ūkio parodoje įrengė kioską, kuriame automatiškai atsakoma, koks oras. Paspaudus mygtuką, automatas praneša, koks šiandien oras. Nuo 13 valandos dienos, be to, pranešama oro prognozė sekančiam dienai.

★ Kubanėje pradėtos statyti kelios dujų benzino gamyklos, kurių žaliavų baze bus natūralios dujos. (TASS-ELTA).

Kad mažyliai nenuobodžiautų, II Varėnos vaikų darželio vedėjai P. Papirtienė ir auklėtojos tenka gerokai palaistyti galvas, kaip įdomiau ir turtingiau organizuoti vaikų poilsį. Jie mokomi dainuoti, šokti, žaisti įvairius žaidimus, sportuoti.

Daug triūso turi muzikos vadovas Vincas Baniulis. Jo vadovaujami vaikai, pritariant pianinui, mokosi dainuoti. Tėvai, palikę darželio darbuotojų globoje savo mažuosius, gali ramiai dirbti. Čia vaikučiai puikiai pralaidžia dieną. Vakarais darželio auklėtiniai patenkinti, kupini naujų įspūdžių, grįžta namo.

Nuotraukoje: darželio auklėtiniai atlieka gimnastikos pratimus.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Agresyvūs JAV veiksmai Lotynų Amerikoje

Neseniai Kubos teritorijoje buvo išlaipinta Amerikos kariuomenė. Šis intervencijos aktas buvo įvykdytas absurdišku pretekstu „apsaugoti“ priklausančios Jungtinėms Valstijoms karinės bazės „aprupinimo vandeniu sistema“. O iš tikrųjų Amerikos kariuomenės išlaipinimas yra atviras ginkluotas įsikišimas į mažos valstybės vidaus reikalus.

Yra žinoma, kad Kubos diktatorius Batista jau seniai gauna iš Jungtinių Valstijų įvairią pagalbą, tame tarpe ginklus kovai prieš Kubos liaudį. Amerikos lėktuvai datyvavo bombarduojant rajonus, kur liaudis sukilo prieš Batistą. Dabar JAV nuėjo dar toliau, lmdamosi

tiesioginės agresijos prieš Kubą ir nuslūsdamos į salą savo jūrų pėstininkus.

Jungtinės Valstijos grubiai pažeidžia ir kitos nedidelės Lotynų Amerikos šalies — greta Kubos esančio Haiti nepriklausomybę. Neseniai Haiityje buvo pameginta įvykdyti valstybės perversmą. Amerikos ambasada Haiityje faktiškai buvo vienas sąmokslininkų centrų.

Agresija Kuboje, ginkluoto maisto organizavimas Haiityje ir kiti JAV kišimosi į Lotynų Amerikos šalių reikalus faktai sukelia rūsčius visų Lotynų Amerikos šalių visuomenės protestus.

V. Charkovas

Redaktorius Z. LAPINSKAS

Įmonės reikalai

„Įmonės reikalai“ — taip pavadino vieną iš savo satyrinių apžvalgų Mankvos antrinio aliuminijaus perdurbimo fabriko agitbrigados klubo dalyviai. Šiame estrados pasirodyme, kurios tekstą gamyklos gyvenimo temomis parašė patys saviveiklininkai, daug linkmų ir aštrių scenų, kritikujančių girtuoklius, dykinėtojus, tinginius ir brokdarius. Daug nemalonių minčių suteikia šis spektaklis ir neuoliems tėvams, nesirūpinantiems savo vaikų auklėjimu, o už kai kurias negeroves kinėtojų choras išsatreikia raudonuoti ir įmonės vadovybei. Agitbriga-

dos pasirodymai įmonės žiūrovų tarpe susilaukia didelio pasisekimo. Nuotraukoje: „dykūnų choras“ iš satyrinės apžvalgos „Įmonės reikalai“.

FOTOKONKURSO REZULTATAI

Suvesti rajono laikraščio „Po spalio vėliava“ fotokonkurso rezultatai. Pirmoji premija nepaskirta. Paskirtos dvi antrosios premijos (po 75 rb): J. Butėnui už nuotrauką „O gal ir man dalyvauti motociklų krošė?“, patalpinta Nr. 47, ir P. Mikaliniui už nuotrauką „Pavasaris prie ežero“ (Nr. 45). Trečioji premija 50 rublių dydžio paskirta J. Kinduriui už nuotrauką „Pavasario gėlytės“ (Nr. 32). Redakcija tikisi, kad ir toliau foto mėgėjai bendradarbiaus rajono laikraštyje, siųsdami jam geriausias ir aktualiausias nuotraukas, kurios pagal galimybę bus talpinamos.